

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/39/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010226
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Hájiček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111010226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Hájička a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku o d v o l a n i e , ktoré proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 4T 17/2011, zo dňa 16. februára 2012 podala obžalovaná I. T., nar. XX.X.XXXX v Q., bez miesta trvalého pobytu v Q. a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej I. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie citovaným rozsudkom okresného súdu bola I. T. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., pretože hoci je ako matka povinná v zmysle § 62 a nasl. Zákona o rodine a na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 33P 130/2007, zo dňa 28.11.2007, právoplatného dňa 17.12.2007 povinná platiť výživné na maloleté deti R. T., nar. XX.X.XXXX sumou 1.000,- Sk (30,126 eur) mesačne, H. T. nar. X.XX.XXXX sumou 1.000,-Sk (30,126 eur) mesačne, C. T., nar. XX.XX.XXXX sumou 1.000,- Sk (30,126 eur) mesačne vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám Z. M. a C. M., obaja trvale bytom J. U. XXXX/XX, Q. svoju zákonnú povinnosť si v období od septembra 2008 do súčasnej doby /do 16.2.2012/ neplní vôbec, s výnimkou mesiaca november 2010 a januára 2012, kedy uhradila po 15 eur, pričom dňa 31.1.2009 bol s ňou rozviazaný pracovný pomer zo strany zamestnávateľa Poľnohospodárske družstvo Soblahov pre porušenie pracovnej disciplíny a následne sa na príslušnom úrade práce prihlásila ako uchádzačka o zamestnanie až do 10.7.2009, čím jej voči Z. M. a C. M. vznikol dlh na výživnom v sume 4 211,45 eur, pričom obvinená bola trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2T 41/2008 zo dňa 26.8.2008 právoplatným dňa 17.9.2008 odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. Bola za to odsúdená podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a za použitia § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bola na výkon trestu zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná s tým, že do 15. dní zaplatí dlžné výživné. Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo odročené za účelom poskytnutia jej právnej pomoci obhajcom, uviedla, že nie je schopná vzhľadom na svoje pomery dlžné výživné uhradiť, preto žiadala, aby jej bol uložený miernejší trest, alebo trest povinnej práce.

Krajský súd ako súd druhého stupňa preskúmal napadnutý rozsudok, preskúmal i správnosť a zákonnosť konania, ktoré mu predchádzalo a po oboznámení sa s obsahom priloženého trestného spisu, odvolaniu obžalovanej nemohol prisvedčiť.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov je prvoradou povinnosťou, ktorá má zabezpečiť pre deti primeraný duševný a telesný rozvoj. Súd je povinný skúmať možnosti rodičov, ako aj ich schopnosti plniť predmetnú povinnosť a dôsledne skúmať, či podnikajú také kroky, ktoré by svedčili pre to, že majú skutočný záujem o svoje deti i z tohto pohľadu. Z vyjadrenia, resp. výpovedí jej matky je zrejmé, že

skutočný záujem o svoje deti nemá, z práce, kde mohla aspoň čiastočne na deti prispievať bola pre požívanie alkoholu prepustená, tento požíva naďalej a nepredložila súdu žiadne dôkazy, ktoré by svedčili pre to, že skutočne reálne prácu hľadá. Na verejnom zasadnutí sa snažila presvedčiť súd o tom, že o deti záujem má, avšak konkrétne kroky v tomto smere nepreukázala, naopak z výpovedí Z. M. a jej manžela vyplýva, že jej návštevy sú motivované len získaním finančných prostriedkov a nie záujmom o deti, ktoré sa s ňou konečne ani nechcú stretávať. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že sa dopustila prečinu zanedbania povinnej výživy tak, ako to ustálil okresný súd.

Krajský súd nezistil žiadne pochybenie ani vo výroku o treste, prihliadajúc aj na predchádzajúce odsúdenie a preto odvolanie obžalovanej v celom rozsahu zamietol. V tejto súvislosti je potrebné len dodať, že do úvahy, práve na základe predchádzajúceho trestu, neprichádza do úvahy uloženie trestu povinnej práce, ale ani miernejšieho trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby trestu odňatia slobody od jedného roku do 3 rokov a 8 mesiacov (pri prítomnosti jednej poľahčujúcej okolnosti).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.